DIGUB 2,2 Papsturkunde 6

https://la.wikisource.org/wiki/Epistolae_et_diplomata

XXXII. Alexander II monasterium S. Michaelis Siegburgense munimine apostolico confirmat. (Anno 1066.)

[WURTWEIN, Nova Subsidia diplomatica, tom. IV, p. 41, ex autographo.]

1066 Mai 15

Papst Alexander II. bestätigt das Kloster Siegburg und trifft weitere Verfügungen.

Transkription

ALEXANDER EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI: ANNONI SANCTE Coloniensis ecclesiae venerabili archiepiscopo in christo ihesu fratri carissimo. Quod a nobis deo dilecte frater expetis ex officio suscepto et auctoritate apostolica universis debemus ecclesiis, videlicet ut cum aliquis fidelium in vinea domini sabaoth laborans propagines eius extenderit, nos eam sepiendo munire convenit, ne vel a praetereuntibus conculcetur, vel latrunculis in labores alienos detur aditus. Quare mihi tecum in deo dilecte frater agendum est longe aliter, quippe apud virum religiosum et revera tam operibus quam nomine episcopum, quique cum fidelis servus et prudens totis anhelans visceribus propriae deservis ecclesiae de medio laborum matrem laborantem respiciens. pios ei sub ponis humeros, ne labori succumbens cum per multa incedas obstacula declines a via regia, atque hoc est, quod nos praeter commune pensum in omnem voluntatem tuam excitas, etiamsi ab apostolica sede petisses aliquid difficillimum. Quaeris igitur in deo dilecte frater, quatenus coenobium monachorum quod in honorem sancti Michaelis archangeli in monte piae devotionis aedificare laboras studio, nos munimine confirmemus apostolico. Cui iuste postulationi tuae tam facilem quam debitum praebemus assensum. Itaque ex parte domini nostri ihesu christi et sanctae dei genitricis mariae. sanctorumque aposto-Iorum Petri et Pauli omniumque sanctorum electorum confirmamus et corroboramus coenobium seu abbatiam supradictam in perpetuum, scilicet ne qua persona magna vel parva non aliquis successorum tuorum, non rex, aut comes, nullus, inquam, hominum ex ea quidquam ad destructionem illius loci demoliri audeat, verum omnibus inibi iniuste collatis atque conferendis pax sit permanens et inconvulsa. Illud quoque auctoritate statuimus apostolica quatenus prima ista, quae modo instituitur, apud monachos ipsius loci permaneat consuetudo, sitque illis de abbate libera elatio sive de semetipsis in ipso coenobio seu utilius eis visum fuerit undecunque magis religiosum sibi proponendi liberum habeant arbitrium secundum regulam sancti Benedicti. Si quis igitur huius nostri privilegii temer violator exstiterit, et monitus canonice emendare contempserit, perpetui anathematis vinculois se innodandum noverit, nisi forte resipiscens digne satisfacerit. Qui vero pia devotione observator esse studuerit, precibus apostolorum principum Petri et Pauli peccatorum suorum omnium ab omnipotenti deo consequatur veniam, et aeternae beatitudinis mereatur gloriam.

(Rota) (M.)

MAGNUS | DOMINUS NOSTER BENE VALETE (Lebet wohl)

ET MAGNA | VIRTUS EIUS

Devise in 2 Ringen:

EXALTAVIT ME DEUS IN VIRTUTE BRACHII SUI DEUS NOSTRUM REFUGIUM ET VIRTUS

Datum Laterani idibus Maii, per manus Petri sanctae Romanae ecclesiae subdiaconi atque cancellarii, vice domni Annonis coloniensis archiepiscopi et sanctae sedis apostolicae archicancellarii. Anno V pontificatus domni Alexandri II papae. Indictione IIIII.

https://de.wikipedia.org/wiki/Alexander_II._(Papst)

Alexander II., vorher *Anselmo da Baggio* (* um 1010 bis 1015 in Baggio bei Mailand; † 21. April 1073 in Rom), war ab 1061 bis zu seinem Tod im Jahr 1073 Papst.

Devise Papst Alexander II.

Alexander II. MAGNUS DOMINUS NOSTER ET MAGNA VIRTUS EIUS (Ps 146 (147),5: «Groß ist unser Herr und reich an Macht.») auf Quadranten sowie im äusseren Ring zwei Varianten: a) EXALTAVIT ME DEUS IN VIRTUTE BRACHII SUI (Nach Weish 11,22, hier abgewandelt in: 'Gott hat mich erhoben durch die Kraft seines Armes') b) DEUS NOSTER REFUGIUM ET VIRTUS (Ps 46,2: «Gott ist uns Zuflucht und Stärke»)

1) ALEXANDER EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI: ANNONI SANCTE

- 2)
 Coloniensis ecclesiae venerabili archiepiscopo in christo ihesu fratri carissimo. Quod a nobis deo dilecte frater expetis ex officio suscepto et auctoritate apostolica
- 3) universis debemus ecclesiis, videlicet ut cum aliquis fidelium in vinea domini sabaoth laborans propagines eius extenderit, nos eam sepiendo munire convenit,
- 4) ne vel a praetereuntibus conculcetur, vel latrunculis in labores alienos detur aditus. Quare mihi tecum in deo dilecte frater agendum est longe aliter,
- 5) quippe apud virum religiosum et revera tam operibus quam nomine episcopum, quique cum fidelis servus et prudens totis anhelans visceribus propriae
- 6)
 deservis ecclesiae de medio laborum matrem laborantem respiciens, pios ei sub ponis humeros, ne labori succumbens cum per multa incedas obstacula declines
- 7)
 a via regia, atque hoc est, quod nos praeter commune pensum in omnem voluntatem tuam excitas, etiamsi ab apostolica sede petisses aliquid difficillimum. Quaeris igitur
- 8) in deo dilecte frater, quatenus coenobium monachorum quod in honorem sancti Michaelis archangeli in monte piae devotionis aedificare laboras studio, nos munimine

- 9) confirmemus apostolico. Cui iuste postulationi tuae tam facilem quam debitum praebemus assensum. Itaque ex parte domini nostri ihesu christi et sanctae dei genitricis mariae. sanctorumque apostolorum
- 10)
 Petri et Pauli omniumque sanctorum electorum confirmamus et corroboramus coenobium seu abbatiam supradictam in perpetuum, scilicet ne qua persona magna vel parva non aliquis
- 11) successorum tuorum, non rex, aut comes, nullus, inquam, hominum ex ea quidquam ad destructionem illius loci demoliri audeat, verum omnibus inibi iniuste collatis atque conferendis
- 12) pax sit permanens et inconvulsa. Illud quoque auctoritate statuimus apostolica quatenus prima ista, quae modo instituitur, apud monachos ipsius loci permaneat consuetudo,
- 13) sitque illis de abbate libera elatio sive de semetipsis in ipso coenobio seu utilius eis visum fuerit undecunque magis religiosum sibi proponendi liberum habeant arbitrium secundum
- 14) regulam sancti Benedicti. Si quis igitur huius nostri privilegii temer violator exstiterit, et monitus canonice emendare contempserit, perpetui anathematis vinculois se
- 15) innodandum noverit, nisi forte resipiscens digne satisfacerit. Qui vero pia devotione observator esse studuerit, precibus apostolorum principum Petri et Pauli

16) peccatorum suorum omnium ab omnipotenti deo consequatur veniam, et aeternae beatitudinis mereatur gloriam.

(Rota) (M.)

MAGNUS | DOMINUS NOSTER BENE VALETE (Lebet wohl)

ET MAGNA | VIRTUS EIUS

in 2 Ringen:

EXALTAVIT ME DEUS IN VIRTUTE BRACHII SUI

DEUS NOSTRUM REFUGIUM ET VIRTUS

17)

Datum Laterani idibus Maii, per manus Petri sanctae Romanae ecclesiae subdiaconi atque cancellarii, vice domni Annonis coloniensis archiepiscopi et sanctae sedis apostolicae archicancellarii. Anno V pontificatus domni Alexandri II papae. Indictione IIIII.

https://de.wikipedia.org/wiki/Alexander_II._(Papst)

Alexander II., vorher *Anselmo da Baggio* (* um 1010 bis 1015 in Baggio bei Mailand; † 21. April 1073 in Rom), war ab 1061 bis zu seinem Tod im Jahr 1073 Papst.

Devise Papst Alexander II.

Alexander II. MAGNUS DOMINUS NOSTER ET MAGNA VIRTUS EIUS (Ps 146 (147),5: «Groß ist unser Herr und reich an Macht.») auf Quadranten sowie im äusseren Ring zwei Varianten: a) **EXALTAVIT ME DEUS IN VIRTUTE BRACHII SUI** (Nach Weish 11,22, hier abgewandelt in: 'Gott hat mich erhoben durch die Kraft seines Armes') b) **DEUS NOSTER REFUGIUM ET VIRTUS** (Ps 46,2: «Gott ist uns Zuflucht und Stärke»